

صلح پایدار به نهاد های سیاسی مسئول و حسابده نیاز دارد

اعلامیه واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان در مورد اهمیت انتخابات به تعقیب نشست لندن در مورد افغانستان

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان موسسه مستقل تحقیقاتی مستقر در شهر کابل است که هدف آن انجام و عرضه پژوهش با کیفیت مرتبط به پالیسی و طرز العمل، و فعالانه انتشار نتایج حاصله از آنها جهت آگاهی دهی، و تاثیر گذاری روی پالیسی ها و فعالیت های گوناگون؛ و تقویت فرهنگ پژوهش و مطالعه میباشد. واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان در سال ۱۳۸۱ خورشیدی توسط سازمان های امدادی که در این کشور فعالیت دارند تأسیس گردیده و اعضای هیئت مدیره آنرا نماینده گان مراجع تمویل کننده، سازمان ملل متحد، ادارات غیر دولتی تشکیل میدهد.

انا لارسن محقق در بخش حکومتمداری این اداره: ۳۰۲ ۶۷۰ ۷۹۹ ۹۳+ anna@areu.org.af

کابل ۲۷ دلو ۱۳۸۸

پیامی که از کنفرانس لندن در ۸ دلو ۱۳۸۸ به طور گسترده ی به آگاهی عامه رسانیده شد همانا مصالحه با طالبان میانه رو و پیوستن مجدد آنها به دولت افغانستان از طریق پرداخت پول به آنها می باشد. اما توجه بر این راه حل های سریع بر اساس انگیزه های ملی کوتاه مدت، تمرکز را از ایجاد ساختار های با ثبات اداری و سیاسی که بنیادی برای استقرار پایدار را ببار می آورد منحرف می سازد. انتخابات و سازماندهی دراز مدت در این راستا موضوع خیلی بنیادی می باشند.

انتخابات ریاست جمهوری سال ۱۳۸۸ برای بسیاری از افغان ها و جامعه جهانی مایوس کننده بود زیرا شواهد فساد گسترده در آن توقعات را لکه دار ساخته و ثبات سیستم دموکراتیک افغانستان را مورد سوال قرار داد. در نتیجه، ادارات تمویل کننده در قسمت تعهد برای انتخابات پارلمانی ۱۳۸۹ بطی عمل می نمایند. هر چند بسیاری از افغانها انتخابات را راه مشروع و مناسب انتقال قدرت می پندارند.^۱ اگر پالیسی افغانی و بین المللی در افغانستان باید مبتنی بر واقعیت های افغانی^۲ نهادینه شوند، پس هنوز هم انتخابات باید بعنوان بخشی از تعهد به سازماندهی سیاسی در افغانستان، ترویج و پایدار گردند.

اعلامیه نشست لندن بطور خلاصه حمایت انتخابات را ارائه می کند.^۳ اما بدون توضیح تعهدات و گام های بعدی، این اعتنا مفهوم اندکی خواهد داشت. جهت اثبات اعلامیه های این نشست دولت و تمویل کننده گان بین المللی فوراً باید بر دو موضوع مهم تمرکز نمایند: تأیید و حمایت انتخابات ۱۳۸۹ همچنان تمرکز بر سازمان سازی درازمدت.

واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان بدین باور است که:

- جامعه تمویل کننده باید انتخابات سال ۱۳۸۹ را تمویل کند. انتخابات پارلمانی باید صورت گیرد. در حالیکه دور انتخابات کامل نیست، در افغانستان یک نوع حس ثبات را در سیستم سیاسی پدیدار می سازد- ثباتی که در رژیم های سیاسی قبلی بیش از یک دهه دوام ننموده بود. اگر این عصر حکومتمداری دموکراتیک باید دوام کند، حفظ چارچوب انتخاباتی مهم است، تا ستون اصلی برای حمایت دموکراسی سازی ایجاد گردد. در میان مدت، بنابر دفعات انتخاباتی که مطابق به قانون اساسی به برگزاری آنها نیاز است، و با در نظر داشت ناتوانی دولت جهت تمویل آنها بطور مستقل، تقویم فعلی انتخاباتی به بازنگری نیاز دارد. در حال حاضر، این تقویم، معیار های لازم و تأیید شده ی را ارائه می کند که باید حفظ گردند.

^۱ این موضوع بر اساس نشریه این اداره در مورد دموکراسی سازی و انتخابات ذک گردید. برای معلومات بیشتر مراجعه شود به، انا لارسن، بسوی دموکراسی افغانی؟ بررسی نگرش های دموکراسی سازی در افغانستان (کابل، واحد تحقیق و ارزیابی افغانستان، ۱۳۸۸) و نوح کابرن، مشروعیت از دست رفته: دیدگاه های افغان ها در مورد دولت، جامعه جهانی و انتخابات سال ۱۳۸۸

^۲ اعلامیه این اداره در مورد نشست لندن تحت عنوان نهادینه سازی اشتغال جامعه جهانی در واقعیت های موجود در افغانستان به این موضوع اشاره نموده است. که می توان آنرا از وبسایت این اداره داونلود کرد.

^۳ این اعلامیه در <http://afghanistan.hmg.gov.uk/en/conference/communique> قابل دسترس است.

- پذیرش پروسه سیاسی باید شرط مذاکرات باشد. دولت افغانستان و جامعه تمویل کننده بیان نموده اند که تطابق گروه های شورشی فقط زمانی صورت می گیرد که آنها قانون اساسی را بپذیرند. اگر این اعلامیه صادق است، پس تمام احزاب باید مشروعیت انتخابات و دیگر نهاد های که فعلاً در افغانستان فعالیت دارند را بعنوان راه شریک ساختن قدرت قبول کنند. احترام به پروسه سیاسی در راستای تضمین اینکه هر مذاکره که صورت می گیرد افغانها آنرا مشروع می پندارند، خیلی ضروری است.
 - جامعه تمویل کننده باید ایجاد نهاد های سیاسی را میان انتخابات حمایت کند. در حالیکه زمانبندی منظم انتخابات کاملاً ضروری است، دموکراسی سازی شامل انتخابات نمی باشد. تعهد دراز مدت در راستای ایجاد نهاد های اداری و سیاسی در میان انتخابات حتمی می باشد. اگر مساعدت فنی و مالی بیشتر به کمیسیون مستقل انتخابات میان انتخابات ۱۳۸۴ و ۱۳۸۸ صورت می گرفت، رای دهی ۱۳۸۸ نزدیک به معیارات شفافیت بین المللی می بود. اگر برای ارتقای ظرفیت و اعتبار عامه در مورد نهاد های سیاسی و اداری ملی کار بیشتر صورت نگیرد، پس انتخابات موضوع فساد و منازعه عامه باقی خواهد ماند.
 - کمیسیون مستقل انتخابات باید در قسمت اعاده نمودن اعتبار خویش پیشگام باشد. حتی با کمک جامعه جهانی اعتبار کمیسیون مستقل انتخابات اعاده نمی گردد تا اینکه کمیسیون مذکور خودش در ساخت معیار مستحکم برای بهبود حسابدگی خویش به مردم اقدام نماید. این معیارات باید بیشتر از حذف کارمندان قراردادی، کار های را انجام دهد یعنی به فساد که کارمندان دایمی کمیسیون بدان مرتکب می شوند نیز باید فوراً رسیده گی گردد همراه با اینکه رهبری آن چگونه انتخاب می گردد. بطور عموم به مکانیزم های قویتری نیاز است تا نهاد های اداری و سیاسی به تمامی سطوح برای اعمال و تضامیم خویش حساسیده باشند، تا اینکه بالای ساختار دولت اعتماد بتوانند. دولت افغانستان بدون تاکید بر پروسه های شفاف کمیسیون مذکور فقط مشروعیت خودش را تضعیف می کند که این کار موجب افزایش مخالفین می گردد.
 - دولت باید از سیستم رای غیر قابل انتقال بازبینی نماید. این سیستم در قسمت تشکیل و تنظیم پارلمان موثر سودمند نمی باشد. یک لست کرسی های حفظ شده احزاب برای کاندید های احزاب باید به آن کرسی ها افزوده شود که از طریق این سیستم بعنوان معیار موقت تشویق احزاب سیاسی بدست آورده می شدند. این کار قبل از انتخابات ۱۳۸۹ صورت گرفته نمی تواند اما برای سال ۱۳۹۴ باید این هدف مد نظر گرفته شود و کار در مورد آن از حالا باید آغاز شود، و تعلیمات مدنی برای آگاهی دهی مردم قبل از وقت در مورد تغییرات این سیستم لازمی می باشد. بعلاوه، اگر قرار باشد که این تغییرات پیشرفت های بادوام و واقعی را در حصه موثریت پارلمان ایجاد کنند، آنها به سهم بیشتر نیاز دارند. اگر رئیس جمهور حزب خودش را تشکیل دهد، پس به نفع وی خواهد بود که قوه مقننه را تقویت دهد.
- نشست لندن به نگرانی ها به نیازمندی های کوتاه مدت افغان ها اعتنای بخصوصی نمود، اما به استراتژی های درازمدت توجه اندکی معطوف نمود. این اداره بدین باور است که آینده یک افغانستان با ثبات به توسعه تدریجی نهاد های سیاسی وابسته است نه از طریق تعیین سریع رویکرد ها مانند خریداری بیعت. اکنون وقت آن رسیده که اجتماع بین المللی درک کند که از طریق تعهد درازمدت می تواند بطور سازنده به آینده افغانستان کمک کند.